

* * *

Újra és újra megfeszítik kunsapkás sámánok
tüzek, dobok és sípok vasszegeivel.
Kockán nyert ruháiban ülnek tort,
gyöngé bárány husából lakmároznak.
Naponta tagadják meg zavaros Petrusok.
Rongyokban lóg már a templomnak kárpitja,
és nincs most kéz újraszőni azt.

Jaj és jaj!
Ezerszer jaj!
Mert immáron kiszáradt Grálnak kelyhe!